ACHTSTE JAARGANG

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

22-1-53

KUIFJE

NR 3

NGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

WIL JE DEZE PRACHTIGE **DYNA-PANHARD** WINNEN?

DE PROEVEN ZIJN BOEIEND EN ER ZIJN HONDERDEN MOOIE PRIJZEN...

NEEM DEEL AAN ONZE

GROTE PRIJSVRAAG

DIE BEGINT IN DIT NUMMER

DE AARTSBISSCHOP
KON NIET GOED SCHRIJVEN

MEN vroeg eens aan Monseigneur Feltin, de aartsbisschop van Parijs die onlangs kardinaal benoemd werd, wat de grootste inspanning geweest was die hij reeds had moeten leveren.

— Mijn grootste versterving, antwoordde de kardinaal heb ik gekend rond mijn achttiende jaar. Ik was, zoals alle studenten, verplicht vlug nota's te nemen tijdens de cursussen die ik volgde, en zo kreeg ik een slecht geschrift. Ik schreef toen veel brieven naar mijn lieve moeder. Op zekere dag ontdekte ik dat ze mijn brieven maar moeilijk kon lezen, en soms zelfs niet kon ontcijferen.

— En wat heeft U dan gedaan, Monseigneur?

— Tien maanden lang heb ik iedere dag twee schrijfboekbladzijden « schoonschrift » geschreven. En zo ben ik er toch in geslaagd leesbare brieven te schrijven naar mijn moeder. Ik kan je verzekeren, verklaarde de kardinaal, dat zo'n inspanning, al schijnt ze miniem, niettemin de grootste is geweest die ik ooit heb moeten leveren!

★

Gewoonlijk acht men dergelijke inspanningen overbodig en vernederend. Wanneer men die spontaan voor zijn moeder kan doen, dan is men ook in staat schijnbaar grotere inspanningen te leveren op om het even welk ander gebied!

Kuifje

Brievenbus

Eerst en vooral dank ik al mijn trouwe correspondenten die me tijdens de jongste dagen hun nieuwjaarswensen aangeboden hebben. Voor zover ik hen niet persoonlijk heb kunnen antwoorden, gelieven zij hier mijn wederkerige wensen voor een zalig en gelukkig 1953 te vinden!

Speciaal groet ik volgende lezers: D. Daelman van Gent, Siegfried Hambrouck van Wemmel, Georges de Turck van Tielt, Gustaaf van de Sijpe van Halle, Willy van Claeys van Knokke aan Zee, Jozefina Mees van Kasterlee, Hubert Op de Weert van Lier, Guido Mobrouck van Blankenberge, Maurits Isenberghs van Tesselt, De Kuifjesclub van Wemmel, F. Bellon van Deurne, Hans Baert van Kuurne, Hendrik Pierquet van Dendermonde, Theo Claessens van Willebroek, E. De Wilde van Antwerpen en Julien Graf van Borgerhout.

Jozef Dupont, Ieper. — Het was me zeer aangenaam kennis te maken. Ik hoop dat we goede vrienden zullen worden en blijven. Het is dus afgesproken dat je me onder het verlof eens komt opzoeken. Hartelijk!

Guido Kuylen, Ekeren. — Je briefje heeft me waarlijk genoegen gedaan. Doe je regelmatig mee aan onze openbare onderzoeken en prijsvragen? Je moet je niet te vlug laten ontgoochelen. Met mijn beste groeten.

Jan Hoffman, Molenbeek. — Lid worden van de Kuifjesclub is niet moeilijk. Daar je in het Brusselse woont, kom je maar eens naar de Kuifje's winkel in de Lombardstraat en daar zal men alles voor je in orde brengen, wanneer je 10 frs. en een pasfoto meebrengt. Wanneer mogen we je inschrijven?

Lucien de Craen, Diegem. — Er bestaan boeken waarin alle Nederlandse spreekwoorden en spreuken netjes gecatalogeerd staan. Vraag er eens naar in een of andere bibliotheek.

Herman van de Walle, Tielt. — Hoeveel autootjes heb je nu reeds Herman? Ik ben er zeker van dat er tijdens de laatste weken verschillende mooie exemplaren je verzameling verrijkt hebben. Met mijn beste groeten aan heel de familie.

Erik Verbeke, Antwerpen. — In 1953 zullen we stellig een nieuwe reeks boeiende autoreportages publiceren. En wat de Club betreft, zal er ook goed nieuws volgen. Met mijn beste groeten.

Francine Balleet, 21, Kwaadstraat, Zingem, Oost-Vl. — Vijftien jaar, zou graag willen corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Men schrijve haar rechtstreeks.

Ely Adriaenssens, Hoboken. — Ik ben je geenzins vergeten, maar dat ik alle brieven van mijn correspondenten niet persoonlijk kan beantwoorden, dat zul je wel begrijpen zeker? Ik zorg voor de boodschappen. Intussen hartelijk dank voor je flinke propaganda.

Etienne Bamoral, Pieter Tacklaan, 21, Kortrijk, wil een Kuifjesclub oprichten in zijn buurt. Al onze lezers uit zijn wijk worden verzocht zich bij hem aan te melden.

Kristiaan van Megroot, St Denijs-Westrem. — Ik heb je origineel en eigenhandig versierde wensen goed ontvangen en dank er je hartelijk om. Het is nog niet te laat om je ook mijn wensen voor 1953 aan te bieden.

Francy Maes, Heverlee. — In een van onze volgende nummers zullen we eens nader ingaan op je vraag. Met mijn beste dank en hartelijkste groeten.

Bert Jippes, Katwijk aan Zee, Holland. — Ik wens dat je nog zeer vele taarten met een steeds stijgend aantal kaarsjes zult mogen eten! Beste dank voor de raadsels. Wanneer je naar huis mag, moet je het me stellig laten weten! Hartelijk!

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit:* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur:* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door: De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

Abonnementspr.	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. 3 maand.	70 frs.	80 frs.
Ab. 6 maand.	135 frs.	155 frs.
Ab. 1 jaar	265 frs.	300 frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel.: 3653. Giro: 199.334. Abonnementsprijs: fl. 4 per kwartaal.

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE — ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Skilopers bestijgen de helling die naar het Gottesacker-plateau voert in Beieren. Zou je de zesde man niet willen zijn ?

BELGIE IS HET derde drukste land TER WERELD

VOLGENS de berekeningen van een statisticus zouden er in Engeland per lopende km. verkeersweg elf auto's rijden. De Verenigde Staten volgen met tien auto's per lopende km. België bekleedt de derde plaats met negen auto's per km. weg. Volgen : Nederland met zes wagens, Frankrijk met vier en Italië met drie.

ONZE REPORTER KIEKTE ENKELE MOOIE WAGENS

NU te Brussel het groot Nationaal Autosalon gehouden wordt is het normaal de aandacht van onze Postiljonlezers te vestigen op enkele nieuwe automodellen die in de loop van 1953 op onze wegen zullen te zien zijn.

Foto nr. 5, een Fordje van jaren voor de oorlog, dat we enkele weken geleden aan het Noordstation te Brussel gefotografeerd hebben bij de drie andere 1953-modellen gevoegd om de vooruitgang op het gebied van carrossering nog duidelijker te doen uitkomen.

Dat is de nieuwe Franse Ford-Vedette, gefotografeerd op een Parijse boulevard. Op te merken valt : de « voorplecht » en de « achtersteven » van deze vedette ofte verkenningsboot.

Dit Franse Ford-model « Comète » heb je waarschijnlijk nog niet gezien, want het was in België niet verkrijgbaar. In Frankrijk kost deze auto 1,5 millioen francs.

MACHINIST VERLIEST ZIJN TREIN

DE sneltrein Ventimiglia-Straatsburg spoorde door de nacht. Bijna alle reizigers sliepen. Op een gegeven ogenblik voelde de machinist dat er iets niet in orde was en keek om : « Verduiveld, waar is mijn trein ? » mompelde hij. De trein was inderdaad verdwenen... De machinist reed achterwaarts en vond de wagens in de omgeving van Besançon !

HOOFD EN VOETEN

O'HENRY, een Amerikaans schrijver van novellen, hoopte dat hij eindelijk eens een roman zou kunnen schrijven. Hij kwam er echter niet toe, want er waren altijd zoveel kranten en tijdschriften die een kort verhaal hadden gevraagd en het honorarium reeds op voorhand hadden betaald, dat hij het onderwerp voor een roman steeds als kort verhaal moest verwerken. Op zekere dag verloor een van de redacteuren, die door O'Henry reeds lang aan het lijntje was gehouden, zijn geduld. Hij schreef aan de auteur : « Als ik het verhaal vandaag niet van je krijg, kom ik zelf naar je toe om je van de trap te schoppen. » Als P.S. voegde hij er aan toe : « Ik houd altijd mijn beloften ! »

O'Henry antwoordde : « Als ik met mijn voeten werkte, zou ik de mijne ook houden ! »

DE FRANSE BEVOLKING GROEIT AAN

DE bevolking van Frankrijk telde einde 1952 ongeveer 42 millioen 733.000 inwoners, hetzij een vermeerdering 365.000 inwoners in één jaar. Dit cijfer is toe te schrijven aan 290.000 geboorten meer dan sterfgevallen en 75.000 inwijkelingen.

HOEVEEL KOST HET MODERN OORLOGSTUIG ?

EEN jachtvliegtuig kost 375.000 dollar, een zware bommenwerper : 3.500.000 dollar, een middelmatige gevechtswagen : 300.000, een destroyer : 40 millioen dollar, een Walkie-talkie : 425 en gevechtslaarzen 11 dollar. (Een dollar is ongeveer 50 Belg. frs. waard, of 4 gulden. Vermenigvuldig de Amerikaanse prijzen dus met 50 of met 4.)

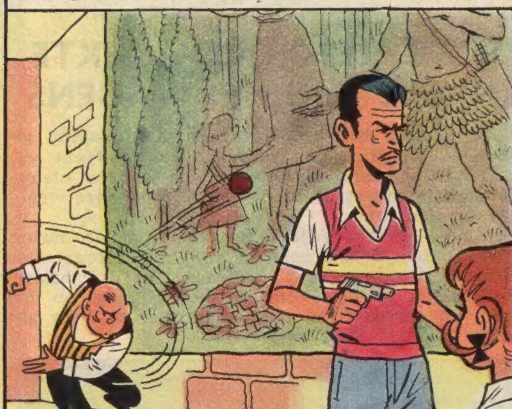
Het sportmodel Nash-Hiley-Farina is wel mooier dan het versleten Fordje dat niettemin nog charme heeft. De Nash-sportwagen is een product van een Europees-Amerikaans samenwerking. De Nash-Hiley-Farina werd uitgerust met een Nashmotor, 4 l., 3 versn. met « overdrive » gemonteerd op een Silver Stone chassis van de Engelse Hileyfabriek en werd gecarrosseerd door de Turijnse grootmeester P. Farina. Dit Nashmodel werd niet bedoeld als renwagen, maar bereikte niettemin de eerste plaats van zijn reeks, en derde van het algemene classement van de « 24 Heures du Mans » in 1952, en legde de 3.530 km. af aan een gemiddelde snelheid van 147 km. per uur en kwam vóór alle andere Amerikaanse deelnemers aan. Deze wagen verbruikt normaal 16 l. per 100 km. en is uitgerust met een 6 cylinder-motor.

De Chinees met de rode mantel

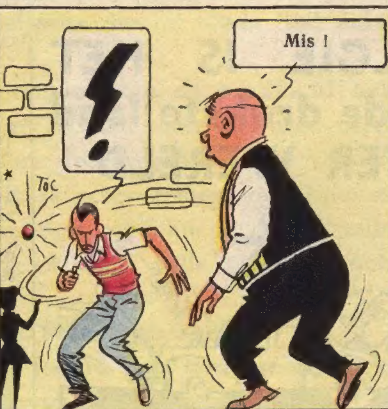
De zoon van de rijke Raveschot werd ontvoerd en Rik en Rita menen dat ze op het spoor van de kidnapper zijn. Ze doen hun uitleg aan de zonderlinge markies als de bandiet zelf verschijnt en zijn schurkenstreek opbiecht, maar...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

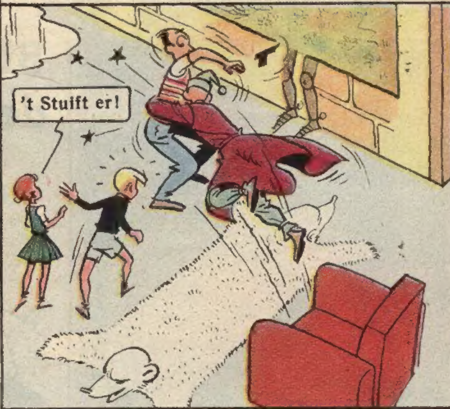
Anselmo gooit de biljartbal uit alle macht in de richting van Ursulin...

Helaas ! De brave man is geen scherpschutter...

De sportieve markies maakt van die gelegenheid gebruik om een sprong te maken en...

Rik grijpt in...

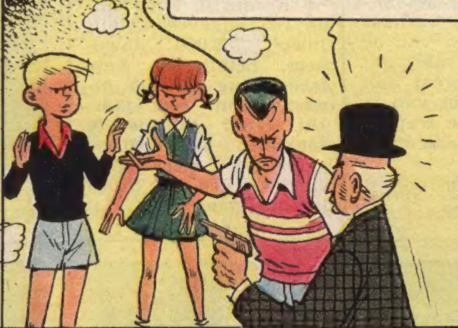
Anselmo eveneens...

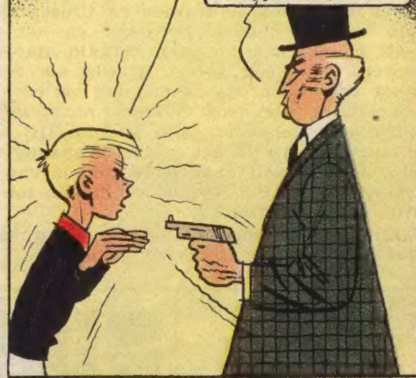

Rita steekt haar handen uit de mouwen als...

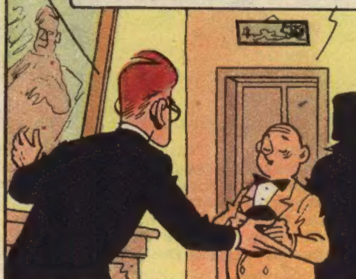

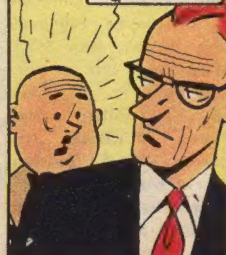

Intussen in het kantoor van Raveschot...

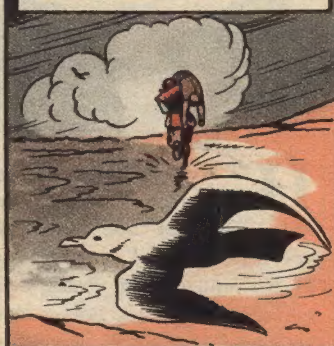
(Wordt voortgezet.)

Strandschuimers hebben in de duinen een pekton in brand gestoken om de schepen op de zandbank te lokken. Tijl en Lamme ontdekten echter hun schelmenstreek...

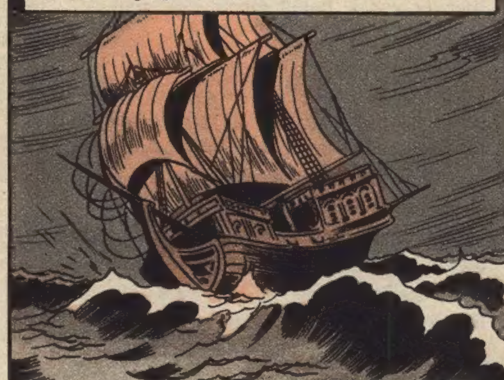

Franz Schubert

COMPONEERDE DE INNIGSTE LIEDEREN TER WERELD

HIJ werd geboren in Lichtenthal, een voorstad van Wenen, in het jaar 1797 en stierf in de stad van de wals op 19 November 1828. Franz Schubert vertoefde dus niet langer dan een en dertig jaar op de wereld en het is daarom dat zijn vriend Grillparzer op de grafzerk van Schubert schreef : « De dood begroef hier een rijk bezit, doch nog groter verwachting ».

Schubert bezat niet de uitdrukkingskracht van Beethoven of het genie van Mozart, maar toch was hij een groot componist en de ongeëvenaarde meester van het lied. Muziekliefhebbers waarderen zijn kamermuziek, zijn muziek voor piano en zijn negen symphonieën (hij componeerde er zo veel als Beethoven) waarvan de « Onvoltooide » zeker de best gekende is. Waarom heet ze de « Onvoltooide » ? Omdat het Scherzo slechts ruw geschetst is en Schubert het niet nodig vond dit werk in de vier, klassieke, traditionele onderdelen te verdelen. Er zijn nog andere verklaringen voor, hoor ! Ze zijn echter gewoonlijk zeer romantisch en stemmen niet met de werkelijkheid overeen.

FRANZ SCHUBERT STAAT VOOR 'N KLAS

— Mijnheer, Peter plaagt me voortdurend !

— Neen, mijnheer, het is Hans die me niet met rust laat.

— Ga maar spelen en dat ik jullie niet meer hoor, anwoordde de jonge hulponderwijzer.

De jongens keken natuurlijk verbaasd op, doch lieten het zich geen tweemaal zeggen. Gaan spelen te midden van de klasuren. Wat 'n pracht van 'n onderwijzer ! De jonge man, die daar hulpeloos voor een klas stond was Franz Schubert. Hij droomde van muziek, schreef noten op het bord in plaats van cijfers, leerde de bengels « Heidenröslein » zingen wanneer ze een les in geschiedenis moesten krijgen en toen hij « Erlkönig » van Goethe had gelezen, kon hij niet anders dan er dadelijk muziek voor schrijven...

— Franz ! Franz ! Wat zit je daar alweer te dromen ? Kijk naar je leerlingen ! Oei ! Alweer een onweersbui die boven het hoofd van de jonge componist losbarstte. Jullie moeten weten dat zijn eigen vader schooldirecteur was, het met school, lessen, enz. vreselijk ernstig meende en bovendien erg opvliegend van aard was...

HET WONDERKIND

Van in zijn prilste jeugd voelde Schubert zich aangetrokken tot de muziek en toen hij acht jaar was kreeg hij van zijn vader de eerste vioollessen. Dan bracht de oude Schubert zijn zoon naar meester Michaël Holzer om ingewijd te worden in de zangkunst, want Franz had een mooie stem. Na enige weken kwam Holzer de vader van Franz opzoeken om hem te zeggen, dat hij nog nooit zulk een begaafde leerling had gehad.

— Telkens ik hem iets nieuws wil leren, kent hij het reeds en drommels goed ook !

ZANGERTJE VAN DE HOFKAPEL

Schubert slaagde er in zijn zoon in de hofkapel van Wenen te doen opnemen. Franz was er niet mee in zijn nopjes, want nu moest hij naar de kostschool van Konvikt. Hij voelde er zich erg ongelukkig, want van al de lessen interesseerde hem alleen de muziek. De schoonste ogenblikken voor hem waren wanneer hij viool mocht spelen of het klein orkest van de school mocht dirigeren.

De stem van de kleine zanger werd zwaarder en in de hofkapel kon men hem niet meer gebruiken. Schubert was erg blij want nu mocht hij Konvikt verlaten. Zijn leermeester Salieri, zou hem echter nog gedurende vele jaren gratis muziekonderricht geven.

DE SCHUBERTIANER

Op aandringen van zijn vader stemde Franz er in toe voor hulponderwijzer te studeren, alhoewel hij dit beroep alles behalve aantrekkelijk vond.

Gedurende deze tijd componeerde hij echter zonder ophouden. In het jaar 1815 — hij was toen achttien jaar — componeerde hij vier operas, een kwartet voor snaren, honder vier en veertig liederen, twee symphonieën, twee sonaten voor piano en gewijde muziek. Franz Schubert wist zich, mede door de hulp van zijn talrijke vrienden, vrij te maken van z'n school om zich geheel aan de muziek te wijden. Ondanks het feit dat hij hard werkte, was Franz een vrolijke gezel en een trouwe vriend. Hij hield van lustig gezelschap en parelende wijn, en enkele dichters, componisten, schilders die men heel vaak in het gezelschap van Schubert zag, noemde men de « Schubertianer ».

Zij musiceerden en maakten bovendien veel pret. Zij leefden immers in het Wenen uit de Biedermeyertijd, het keizerlijke Wenen, toen zo rijk aan geestelijk goed en onbezorgde vrolijkheid. Geld had Schubert nooit, z'n schapraai was nooit rijk gevuld en in de Winter moest hij heel vaak in de ijzige koude werken...

OVER HEEL DE WERELD ZINGT MEN ZIJN LIEDEREN

Schubert die zich niet geroepen voelde om rumoerige bengels cijfers en letters in het hoofd te prenten, had wel graag muziekonderricht gegeven in de Normaalschool van Laibach, maar hij werd afgewezen. Hij stuurde Goethe enkele liederen die hij gecomponeerd had op gedichten van Goethe zelf, maar de grote dichter van Weimar antwoordde niet. De vrienden van Schubert trachtten Johann Vogl, een gevierd operazanger, warm te maken voor Schuberts liederen, doch deze was niet zo geestdriftig :

— Er steekt wel iets in die muziek, zei hij tot de componist, maar u is veel te weinig toneelspeler ! »

Vogl was echter zo eerlijk zijn mening spoedig te herzien. Hij zong de innige, melodieuze liederen van Schubert met veel gevoel en oogstte in Wenen een groot succes. Jammer genoeg omjubelde men bijna altijd de zanger en vergat de al te bescheiden componist.

Thans worden de mooie, innige liederen van Franz Schubert over heel de wereld gezongen en er zijn weinige mensen welke « Die Forelle », « Ave Maria » of « Ständchen » niet kennen en nog nooit gehoord hebben.

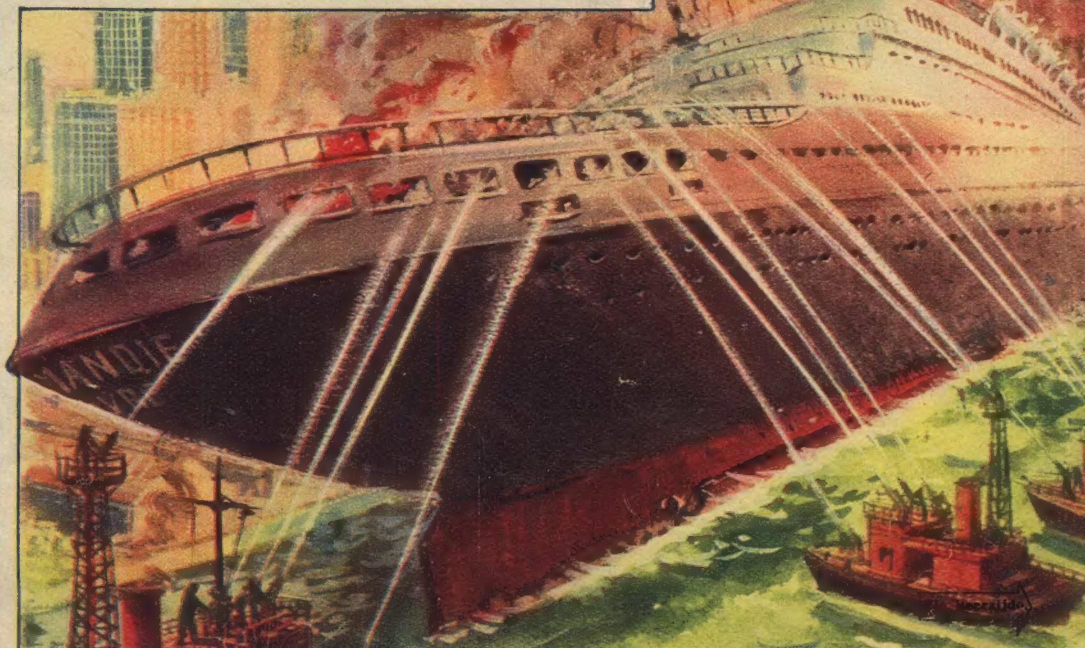
DE BUIT VAN DE ZEE

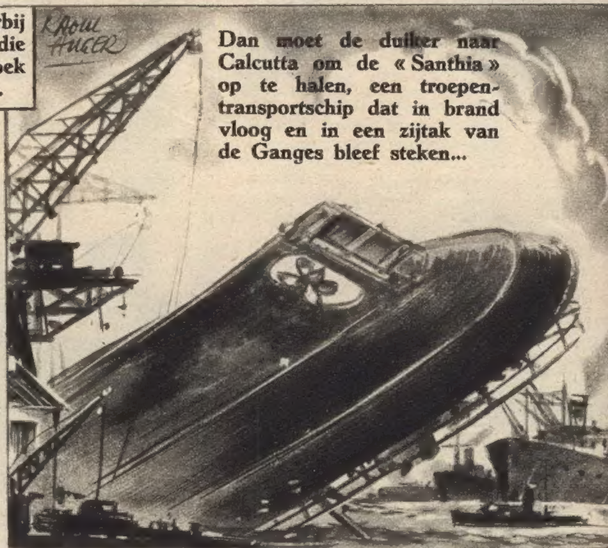

(Wordt voortgezet.)

zijn TEST-PILOTEN MENSEN ZOALS WIJ?

Foto uit de film « De Geluidsmuur ». Van D. Lean.

MISSCHIEN heb je gedacht dat het invliegen van een straalvliegtuig, dank zij het geperfectionneerde mechanisme, thans kinderspel is. Niets is minder waar. Ons beeldverhaal « De Geluidsmuur » gaf er jullie een klein idee van. Ziehier dan nog enkele bijzonderheden die tot nadenken stemmen :

Indien een meikever moest vliegen met een snelheid van 1.000 km. per uur zou hij een aluminiumplaat van 6 mm. makkelijk kunnen doorboren, alléén door z'n snelheid !

Op een hoogte van 10.000 meter kookt het water op 40°. Dit krijgt pas een grote betekenis zo men weet, dat het bloed van de piloot bij z'n vertrek reeds 37° heeft !

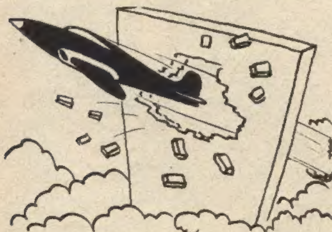
Schiet een kogel achter een « Sabre » op volle snelheid en je zult merken dat de kogel het toestel gedurende enkele seconden volgt, « zonder het te raken » ! Met andere woorden : Een modern vliegtuig kan de snelheid van een projectiel bereiken.

VIJAND NUMMER EEN : HET VERSNELLEN

HET « snel » vliegen is niet het moeilijkste probleem, doch wel die maximum snelheid « bereiken ». We spreken hier dus niet over de machine of over het mechanisme, doch wel over de mens, de piloot die het toestel moet besturen. Voor hem is het « versnellen » het gevaarlijkste punt. Tijdens de oorlog bouwden de Duitsers de

« Natter », een echt duivels toestel dat in nauwelijks 90 seconden een hoogte van 12.000 meter kon bereiken ! De invliegers of testpiloten overleefden de proeve echter niet... Inderdaad. Indien men niet de nodige voorzorgsmaatregelen treft, loopt het bloed, onder de druk van de snelheid, uit de aderen weg. De wanden van de plotseling geledigde aders sluiten zich en plakken aan elkaar als rubber. Het bloed wil terug, doch kan niet, want de wegen zijn versperd en dat betekent de dood van de piloot.

NIET IEDEREEN IS GESCHIKT

HET is zeer duidelijk dat niet iedereen testpiloot kan worden. Je moet daarvoor werkelijk sterk zijn en het is geen toeval dat bijna alle invliegers 1,80 m. groot zijn en 80 kg. wegen. Om aangenomen te worden moeten ze zich trouwens aan een zeer streng geneeskundig onderzoek onderwerpen. Sommige luchthelden van 1914-1918 hadden een eerder zwakke gezondheid. Thans zouden ze niet eens meer toegelaten worden. Piloten die geen sterk gestel hebben, zijn niet bestand tegen de 40 liter zuurstof die de testpiloot bijna iedere dag in te ademen krijgt.

Van groot belang zijn stalen zenuwen, een onverstoorbare koelbloedigheid, uiterst snelle reflexen en een grote dosis wilskracht en uithoudingsvermogen. Invliegers mogen geen wijn drinken en uitgebreide maaltijden worden hen ook afgeraden. Ze zijn dus verplicht voortdurend te vasten en dat moet lang niet zo prettig zijn !

De testpiloten verouderen veel sneller dan andere mensen. Een invlieger van veertig jaar, zelfs al volbrengt hij z'n taak nog nauwgezet, wordt beschouwd als een man die « op de weg terug » is en er best aan doet zijn pensioen te vragen.

STEEDS WEER DE GELUIDSMUUR

SPREEK piloten over de geluidsmuur, en ze worden zenuwachtig. Technici praten over de geweldige drukking die ontstaat van zodra men de snelheid van het geluid nadert. Op een hoogte van 11.000 m. met een snelheid van 1.065 km. per uur heeft men de indruk dat de lucht in massa samengehoopt is voor de neus van het vliegtuig. Dat is niet erg, want deze muur is elastisch. Hij drukt het toestel echter samen en veroorzaakt fantastische trillingen doorheen het vliegtuig dat nu bijna onweerstaanbaar op de rug getrokken wordt... Het is in deze ogenblikken dat de piloot zijn meesterschap moet tonen.

DE ANGST

GEEN enkel testpiloot zal je vertellen dat hij nooit schrik had. Het gevaar is bestendig naast hem, en het is een gezel waaraan geen mens gewoon wordt. Toen het toestel van John Derry boven Farnborough in volle vlucht ontplofte, behield zijn vriend Neville Durke zijn koelbloedigheid en steeg op om de proefvlucht te volbrengen waarbij John Derry de dood had gevonden.

Ondervraagd over dit fenomeen, verklaarde een Frans proefpiloot :

In ons beroep moet je die slechte indruk uitwissen. Speelt het lot je een lelijke streek, moet je er voor zorgen het lot meester te worden. Indien je zulks niet doet, ben je verloren. De piloot die geen schrik heeft vóór een moeilijke proefvlucht is een gek. Hij die geen schrik heeft nadien is een gelukkig man, maar diegene die angst heeft tijdens de proefvlucht zelf is geen testpiloot.

Eenvoudige, maar zeer wijze woorden.

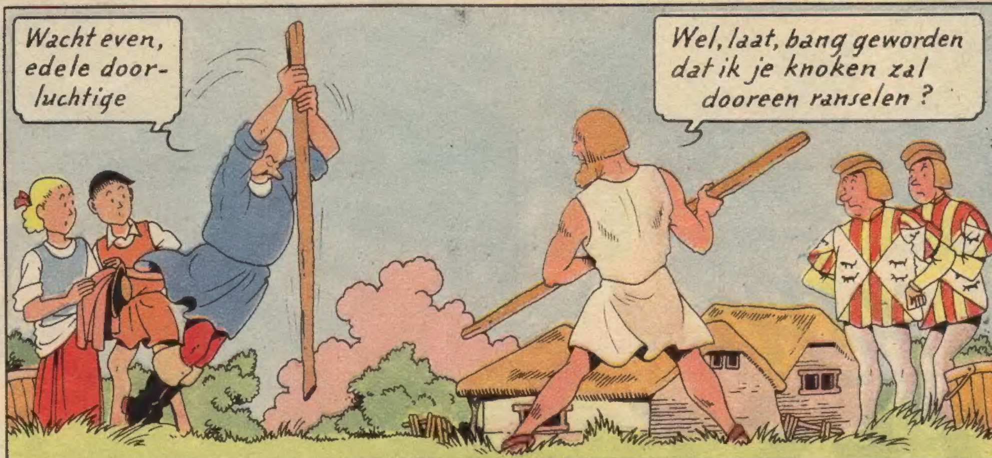

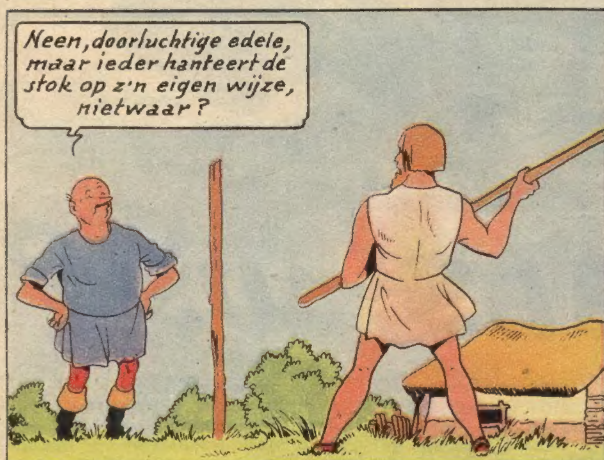
DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De heer van Kleef en Lambik zullen met de toelating van de kasteelheer van Witthem een stokgevecht leveren...

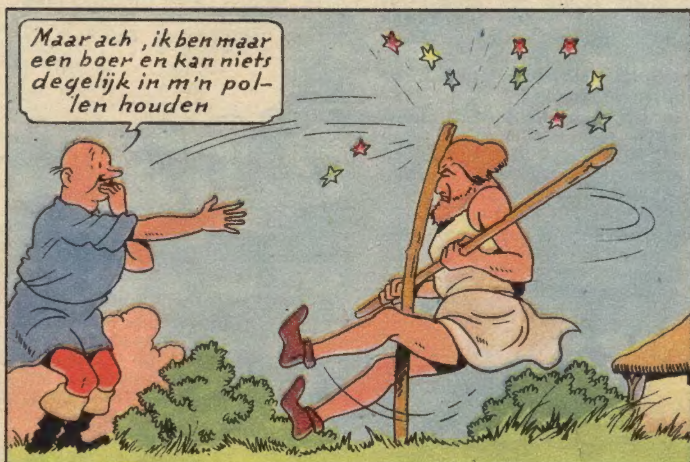

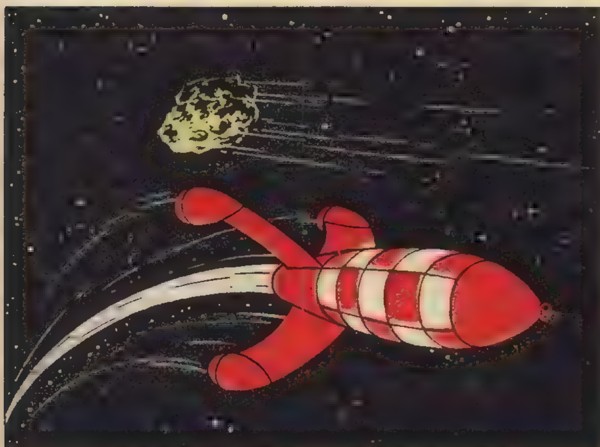

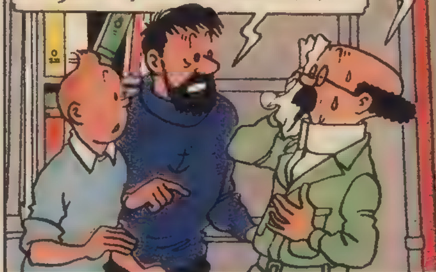
(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

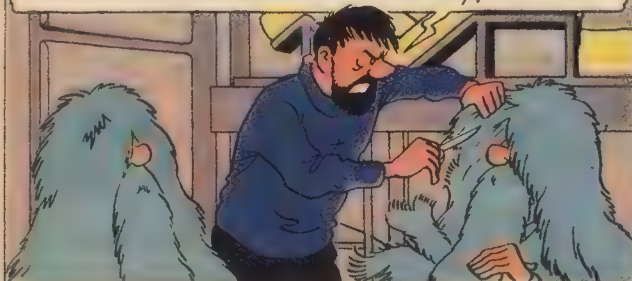
MANNEN OP DE MAAN...

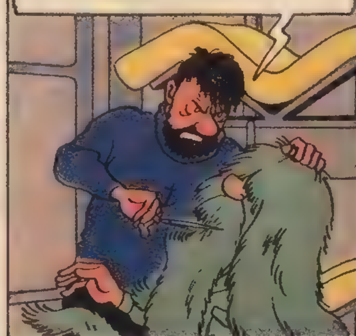
Kuifje en zijn vrienden bevinden zich aan boord van de maanraket. Een reusachtige meteoorsteen komt in hun richting...

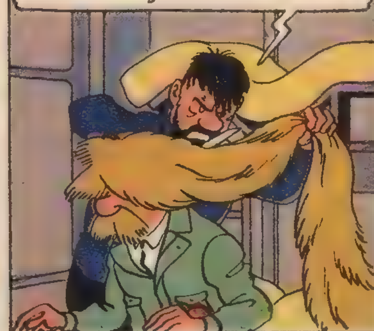

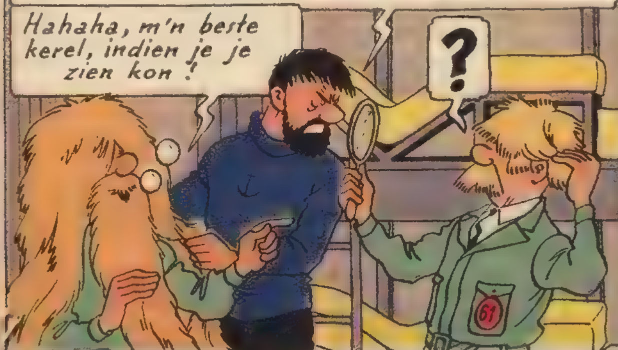

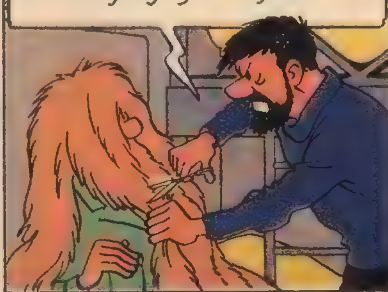

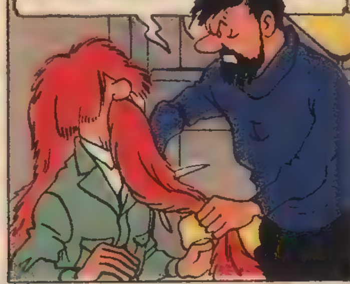

(Wordt voortgezet.)

TEXAS SLIM

IN DE GREEP VAN DE BANDIETEN

AL die heren, ze waren met een twintigtal, lachten luid en riepen triomfantelijk bij het gezicht van hun twee handlangers met Koen. Slechts zes waren er rond Koen gebleven en hadden hem naar een soort van reusachtige obustrechter, door struikgewas omzoomd, gevoerd.

Ondanks zijn ontzetting bleef Koen's verstand helder genoeg om dadelijk het opzet te begrijpen. De overige leden van de bende bleven ginds, dicht bij de missiepost en vervulden de rol van ongevaarlijke toeristen, die een bezoek aan de schilderachtige puinen brachten. De politieagent die hier op ronde zou zijn, zou helemaal geen argwaan hebben. Geen mens kon vermoeden dat hun handlangers zich op minder dan vijfhonderd meter verder aan de meest schuldige practijken overleverden.

Men had Koen het bevel gegeven op een stuk rots te gaan zitten. De gezichten van de « toeristen » die heel dicht bij hem waren, werden langsom dreigender en het was de man met de verminkte hand die eerst het woord nam :

— Wie zou gedacht hebben dat we elkaar zouden weerzien, hé ! Maar, daar denk ik er aan, onze eerste ontmoeting was slechts zeer vluchtig, niet ? Nu zullen we elkaar beter leren kennen. Mag ik me voorstellen ? Alek Tamyras... In m'n ver land, langs de zonovergoten boorden van de Middellandse zee, heb ik een grote beroemdheid verworven... onder een andere naam ! Ik wil je nieuwsgierigheid graag bevredigen, maar ik kan je niet zeggen waarom ik m'n vaderland moest verlaten na een misverstand met de politie...

Misschien neem je er genoegen mee te weten dat ik hier in de Verenigde Staten een goed burger ben — of liever was tot ik je ontmoette. Ik was volledig in orde met de wet en eerlijk bovendien, net als de andere heren die je gezien hebt en die me sedert enkele tijd de eer en het genoegen gunnen hun chef te zijn. Ik geef grif toe dat onze eerlijkheid reeds dikwijls in twijfel getrokken werd door mensen met slechte smaak, behorend tot de verschillende afdelingen van de Justitie... Doch in al deze zaken werden we vrijgesproken, gezien we allen een alibi hadden dat klopte als een bus...

We zijn zo onschuldig als de lammetjes van je zo geliefde Old Fellows Ranch ! We genieten zelfs een goede reputatie, zijn schitterende zakenlui en laatst heeft iemand ons gevraagd zo vriendelijk te zijn ons met de petroleumexploitatie van Texas bezig te houden... Na de gebeurtenissen in Cedar Creek, Black Gold City en nog andere plaatsen, heb je wel kunnen vaststellen dat we de dollars die we daarvoor opstrijken niet gestolen hebben !

Koen Stuyvesant, je breekt je hoofd op de vraag : « Waarom vertelt die kerel dit alles ? » Geduld, we zijn er haast ! Ik wil je nieuwsgierigheid bevredigen, omdat je me zo sympathiek bent !

WIE IS DE « GROTE BAAS » ?

De vooravond van de dag waarop jij me in San Antonio opgemerkt hebt, werd ik door de « Grote Baas » geroepen. Niet dat ik hem persoonlijk zou ontmoeten,

ROMAN
VAN MARCEL D'ARTIGUES
•
GEILLUSTREERD DOOR REF

hoor ! Hij is een knap man en houdt aan zijn « incognito ». Neen, het was een van zijn agenten uit de streek die ik moest ontmoeten. Van hem zou ik de nodige opdrachten ontvangen voor ons nieuw werkterrein, waarvan de petroleumexploitatie van Lucky Fountain deel uitmaakte...

Ik nam m'n intrek in Blue Paradise, want ik hou van eerbiedwaardige hotels waar de politie nooit haar neus vertoont en ik hou ook van de kalmte en heb liefst niets te maken met de heren van het gerecht. Het is daarom, dat niet Alek Tamyras in het hotel afstapte, doch wel de handelsreiziger Edward Swinborne. Het was een correcte man, die steeds handschoenen droeg en een lange, zwarte baard had, waaraan je natuurlijk niet te hard mocht trekken... Ik had het uur van m'n aankomst zorgvuldig uitgekozen. Alleen de nachtportier was in de hall en die arme man kon haast z'n ogen niet open houden van de vaak. Ik wed er om dat hij de president van de Verenigde Staten zelfs niet eens zou herkend hebben, wanneer die hem om een kamer had verzocht...

Ik sliep als een roos en de volgende morgen om acht uur ontving ik reeds de gezant, die me de geschreven instructies van de « Grote Baas » kwam overhandigen. Dit document was een parel van nauwkeurigheid en bevatte het plan van de komende operatie's, de namen van onze handlangers die werkten in de exploitatie zelf, verder de juiste plaatsen van de opslagplaatsen der ontploffingsstoffen, enz. Er stond in aangeduid hoe we al de schakels van de lange ketting moesten in actie brengen en hoe we ons, na de aanslag, vlug en veilig konden terugtrekken...

« Indien dit alles naar de letter uitgevoerd wordt, zo besloot de « Grote Baas », slepen we niet alleen een groot succes in de wacht, doch onze overwinning zal uiteindelijk zo volledig zijn, dat men zich zal afvragen of er in Texas wel ooit petroleuminstallaties bestaan hebben. Natuurlijk is het loon dat jullie krijgen in verhouding tot het succes. »

Aan een verstandige jongen als jij, hoef ik wel niet te verklaren dat onze « Grote Baas » op zijn beurt grote bazen heeft, die zeer, zeer hoog geplaatst zijn en misschien zeer ver wonen en op internationaal plan werken. De petroleum van Texas is slechts een klein onderdeel. Zij hebben goud en daarvan geven ze ons een deel... Doch dit is een andere geschiedenis. Ik ga er je nu een vertellen die veel boeiender is voor een jongen die van avonturen houdt.

IEMAND LUISTERDE AAN DE DEUR !...

Mijn bezoeker en ik bespraken het plan heel kalm en rustig en ik nam nota van de verschillende punten. Het spreekt vanzelf dat men literatuur van dit genre niet kan laten slingeren en met behulp van enkele kranten verbrandden wij het document in de schouw van de oude kamer in Victoriaanse stijl, die zo goed

Koen, die zijn vacantie doorbrengt in Texas, maakt kennis met Stroom Arrowhead en wordt als gevolg hiervan meegesleept in een reeks avonturen. Nadat hij halfdood door Texas Slim gevonden was en verpleegd werd in de ranch, wordt hij door twee valse politieinspecteurs opgelicht en meegevoerd naar de ruïnes van een Spaans klooster...

paste bij het huis van Miss Elisa Carpentier. De instructies van de chef werden dus verbrand en ik liet ook enkele persoonlijke « dienstpapieren », die ik niet wenste bij te houden, in het vuur vallen...

Op dit ogenblik hoorden we een gerucht bij de deur... De plankenvloer kraakte onder de stap van iemand die zich verwijderde, iemand die ons had bespied... Ons leven is té bewogen, wij hebben al te veel meegemaakt en vergissen ons nooit in dat geluid van de man die zich heel behoedzaam uit de voeten maakt... De rust van het huis had ons veel te vrij, te onvoorzichtig gemaakt en we hadden te luid gesproken...

Daar moest natuurlijk onmiddellijk een mouw aan gepast worden, doch het spreekt vanzelf dat we geen schandaal mochten verwekken. We openden vliegensvlug de deur om de spion nog te bemerken en we hoorden zijn grote passen aan het einde van de gang. We liepen de trap af en volgden hem. Aan de hoek van de straat, die bijna helemaal verlaten lag en geschikt leek voor een « uiteenzetting », haalden we hem in. De man had daar zijn klein wagentje geparkeerd. Ik trad vlug nader, terwijl m'n gezel achter mij bleef om een oog in het zeil te houden. Hij had zich niet vermomd en mocht zich dus niet te veel veroorloven, te meer daar hij in sommige aanzienlijke wijken van de stad goed gekend was!

Ik zag onmiddellijk aan het goedige gezicht van de man met de kleine wagen, dat hij een echte handelsreiziger was...

— Jij speelt voor luistervink, mijnheer? vroeg ik.

Hij werd vuurrood en maakte een ontkennend gebaar :

— Neen! Neen! Ik was het niet. Een ander stond te luisteren en ik heb het gezien! Ik liep door de gang en merkte hem, heel onvrijwillig... Hij zag me ook en snelde dan vliegensvlug naar zijn kamer...

Uit angst verklapte de handelsreiziger wie er in de gang aan mijn deur stond... Het was een oude cowboy, het was Stroom Arrowhead, een van de beschermelingen van Texas Slim...

Ik gaf er me dadelijk rekenschap van wat dit voor ons betekende... Texas Slim en zijn cowboys waren ons voldoende bekend. Wij hadden hen in actie gezien na de aanslag op Cedar Creek. Het was mogelijk dat die oude cowboy de opdracht had ons te volgen, doch dat geloof ik niet. Een toeval, een ongelukkige toeval, had hem op ons spoor gebracht. Het zijn zulke toevallen die de best uitgestippelde plannen soms als een kaartenhuisje in mekaar doen storten... Ik zei het je reeds, dat wij vrank en vrij met elkaar gesproken hadden, dat Stroom ons daarbij verrast had was niet zo erg, maar we moesten te allen prijze verhinderen dat hij het verder zou vertellen... Het hoofdkwartier van de politie was niet ver af, dus moest er snel gehandeld worden!

Ik bood m'n verontschuldigingen aan de handelsreiziger aan, verzekerde hem dat ik niets te verbergen had en het allemaal niet zo erg was. Zo'n oude cowboys waren nu eenmaal erg nieuwsgierig van natuur en ik had hem alleen willen zeggen hoe onbeleefd ik zulks vond!...

De handelsreiziger vertrok zo vlug hij kon, veel te blij dat hij er op die wijze van af gekomen was! Hij loopt nog steeds op vrije voeten. Misschien leest hij geen kranten en weet hij niets van de moord die gebeurde omdat hij verklikt had. Of, en deze veronderstelling is naar mijn mening de meest waarschijnlijke, heeft hij er wel van gehoord en durft hij niets zeggen uit eerlijke schaamte. Hij verklikte die arme cowboy immers en is dus onvrijwillig medeplichtig aan de moord. Ofwel heeft hij zo'n schrik van de represailles die zouden getroffen worden, indien hij spreekt, dat hij zwijgt als een graf.

Totnogtoe maakte hij zich niet bekend. Hij zou m'n zaak voor het ogenblik moeilijk slechter kunnen maken, vermits er een ander was die mij opmerkte en als getuige zal optreden, niet waar m'n beste, scherpzinnige, verstandige Koen Stuyvesant?

(WORDT VOORTGEZET.)

DE KUIFJE'S BON

Wie zou er deze versterkte vesting niet willen innemen? Uit de schietgaten regent het pralines en in plaats van kokende pek stort men lekkere toffees over het hoofd van de aanvallers uit... Zó willen we wel soldaatje spelen!

★

VERZAMEL JE KUIFJE'S PUNTEN?

Laat je er geen enkel ontsnappen? De producten van de volgende firma's dragen de **KUIFJE's BON** :

ONZE GESCHENKENLIJST

	Punten
1. Chromo's « REINAERT DE VOS », vijf reeksen. **Per reeks**	60
2. Prentkaarten KUIFJE, vijf prachtige kleurprentkaarten. **Per reeks**	70
3. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen	80
4. KUIFJE's wimpel, drie kleuren, weerszijden bedrukt	100
5. KUIFJE's chromo's van de collectie « ZIEN en WETEN », reeksen van zes prachtige chromo's, groot formaat. Vliegtuigen. Reeksen 1.2. Luchtschepen. Reeksen 1.2. Spoorwegen. Reeks 1. Marine. Reeks 1. **Per reeks**	125
6. Foto's « KONINKLIJKE PRINS », vijf reeksen **Per reeks**	200
7. KUIFJE's portefeuille	200
8. KUIFJE's portefeuille, groot model	300
9. Bloc-notes KUIFJE	250
Bloc ter vervanging	50
10. KUIFJE's puzzle, in hout, standaard formaat	400
11. KUIFJE's puzzle, in hout, groot formaat, nieuw model	500
12. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen	500

rtgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

David en Alan worden verdacht van de moord op Colin Roy en ijverig opgespoord. Bij Duncan Mac Laren vinden ze onderkomen, doch op zekere avond stapt Mac Gregor, een vijand van Alan, het huis binnen...

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

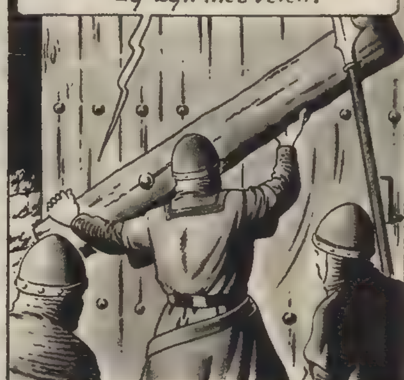
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Het gebons op de poort wordt heviger. In het poortwachtershuis grijpen de soldeniers hun wapens...

(Wordt voortgezet.)

De Trouwe Paddy

De vader van Jackie houdt niet van Paddy omdat hij de kippen opjaagt. Jackie beloofde op z'n trouwe vriend te passen en hem te verdrinken, indien hij niet braaf is. Op 'n nacht sluipt een razende vos in het kippenhok...

Jackie slaapt rustig, maar de vos is tot in het kippenhok doorgedrongen en houdt er vreselijk huis.

De kippen kakelen dat horen en zien vergaan en Paddy springt overeind...

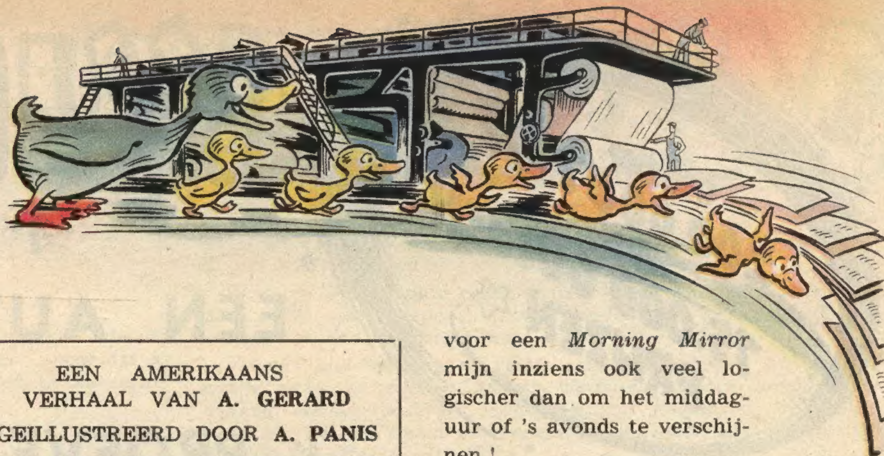

OVER TWEE WEKEN : NIEUWE EN SENSATIONNELE BLADSCHIKKING !

Het gebeurde overmorgen

EEN AMERIKAANS VERHAAL VAN **A. GERARD**
GEILLUSTREERD DOOR **A. PANIS**

ZIJN accent van het Midden-Westen buiten beschouwing gelaten, zou men zweren dat onze boss en gentleman van Oxford is. Hij is erg gedistingeerd en heeft wellevendheid in pacht. Nooit zou hij het woord richten tot een dame met z'n kauwgom in de mond zoals de jongelui dat, helaas, vandaag de dag doen. Jullie weten immers zo goed als ik, dat de wellevendheid een deugd is uit onze goeie, ouwe tijd. Indien onze baas met z'n zetel wiegt om z'n voeten op tafel te leggen, dan kijkt hij eerst of z'n schoenzolen niet te vuil zijn.

Op een morgen kom ik in zijn kantoor, hij schuift de hoed in de nek en begint z'n nagels aandachtig te bekijken...

— Dat voorspelt niets goeds, dacht ik, en inderdaad...

— Het gaat slecht, vriend ! De verkoop daalt nog steeds. Het is werkelijk een ramp. En zeggen dat die gangsters van de *Tribune* altijd maar lezers bijwinnen ! We moeten iets doen...

Ik moet je hier vertellen, dat de *Tribune* onze gevaarlijkste concurrent is en steeds veld wint, alhoewel ons blad, *Morning Mirror* (1), veel beter is. Het beste bewijs daarvoor is, dat ikzelf de hoofdartikels pen en de baseballkroniek schrijf ! Maar ja, de *Tribune* pakt altijd met sensationneel nieuws uit, terwijl wij er steeds naar trachten de mensen eerlijk in te lichten of, zoals onze baas dat zo goed zegt : « Wij zijn ons bewust van onze hoge zending, van onze taak als volksopvoeders ! » Vroeger hebben we ons ook wel eens aan sensatie bezondigd. Herinner je je nog de ontvoering van de kleine Sztzymack, zoon van een rijk fabrikant van de 6th Avenue ? De oude Tim Mac Loy had daarover een geweldige reportage geschreven. Aan alle straathoeken werd onze krant met hele pakken verkocht, en toen... ja, toen kwam het uit dat Tim Mac Loy de hele zaak zelf ineen getimmerd had, om er een boeiende reportage te kunnen over pennen ! Stel je zoiets voor !

Sedertdien heeft onze krant heel wat van haar succes ingeboet en als toppunt van ons ongeluk lanceerden onze concurrenten de slogan : *Spiegel je in de Morgenspiegel !*

— Ik geloof, dat ik een geniaal idee heb, zei de boss. Indien we de krant eens om 16.30 u. uitgaven ? De *Tribune* is er pas om 17 u. !

De chef van de drukkerij werd geroepen en alhoewel deze de armen in de lucht sloeg, werd de *Morning Mirror* de volgende dag reeds om 16.30 u. op alle straathoeken verkocht. Alle voorbijgangers kochten en we waren uit de brand. De heren van de *Tribune* sloegen groen uit van nijd... Het spreekt vanzelf dat ze niet bij de pakken bleven zitten, en een week nadien kon men hun zwamkrant reeds om 16.14 u. verkrijgen.

— Goed, zei onze baas, ze willen de oorlog ? Ze zullen hem krijgen !

De chef van de drukkerij werd nogmaals geroepen en al maakte hij ook een hels misbaar, onze krant verscheen de volgende dag om 14 uur. Vergenoegd wreef de boss zich in de handen, tot op de dag dat de *Tribune* een half uur voorsprong nam...

— Ha, die pennelikkers ! Die papierwreters ! Ik zal ze wel temmen ! vloekte onze boss. Het is anders een kalm man, maar, je mag niet te veel op z'n tenen trappen !

Twee dagen later hing de *Morning Mirror* op het middaguur zegevierend in alle krantenkiosken. De oplage verdubbelde.

— En wat deden jullie met de inlichtingen die slechts in de namiddag van de persagentschappen kwamen ?

— Ba, hun nieuws kunnen we best missen, had onze boss gezegd. Jack, jij kunt wel enkele nieuwsjes brouwen, niet ?

En ik maakte dat nieuws. Heel ingewikkeld was het niet en het liep als gesmeerd tot... de *Tribune* om 10 uur in de voormiddag van de pers kwam ! De volgende morgen waren wij reeds present om 8 uur klokslag en dat was voor een *Morning Mirror* mijn inziens ook veel logischer dan om het middaguur of 's avonds te verschijnen !

De lui van *Tribune* hadden slechts een paar dagen nodig om die slag te boven te komen, en dan verscheen hun krant om 7 uur 's morgens.

— Kop houden ! brulde onze baas. Het baat niets de *Morning Mirror* om 6 uur al op straat te brengen, want dan slapen alle eerlijke mensen nog en de andere ook dus... pakken we uit om 21 uur !

Voor de internationale gebeurtenissen was het makkelijk, vermits de toestand toch zo verward is, dat niemand er nog recht wijs uit raakt. 's Maandags liet ik de regering van Irak aftreden, 's Dinsdag kondigde ik een revolutie in Costa Rica aan, 's Woendags zat de regering van Irak weer terug in de zetel, terwijl in Paraguay rebellen het parlement bestormden. De volgende dag incidenten ergens in de Balkan, enz. De resultaten van de baseballcompetities voorspellen, was natuurlijk veel ingewikkelder... Ik ben een goed pronostieker, al zeg ik het zelf, maar een mens kan zich vergissen...

Tien uur voor de match begon, kondigde ik de overwinning aan van de Reuzen van Detroit en het ongeluk wou dat ze door de ploeg van Boston letterlijk onder de voet werden gelopen...

Vandaag vul ik m'n krant met het nieuws dat volgende week zal gebeuren. De *Tribune* heeft een paar dagen achterstand op ons. Waar dat zal eindigen ? Ik weet het niet. De boss zegt dat het een strijd op leven en dood is... De vijand kan ons geen angst aanjagen, al moesten we onze krant tien jaar op voorhand schrijven. Om de lezers te bevredigen en die ezelskoppen van de *Tribune* te nekken zijn we tot ieder offer bereid...

(1) « Morning Mirror » : Morgenspiegel.

KUIFJE'S

1ste PRIJS : EEN AUTO DYNA-PANHARD

1e PROEVE : KUIFJE IN DE ZOO

1. — De Grote Prijsvraag is gratis, alle lezers van ons blad kunnen er aan deelnemen, van welke nationaliteit ze ook wezen.

2. — De deelnemers moeten zes jaar geworden zijn, en niet ouder zijn dan achttien, d.w.z. geboren zijn tussen : 1 Januari 1934 en 1 Januari 1947.

3. — De Prijsvraag is verdeeld in zes proeven. De eerste verschijnt in dit nummer.

4. — De oplossingen van de zes proeven moeten ons samen opgezonden worden op één formulier dat, ten gepasten tijde, in ons blad zal ingelast worden.

5. — Op dit formulier moeten de zes deelnemingsbons gekleefd worden : 1, 2, 3, 4, 5, 6.

6. — Dit formulier, ingevuld en ondertekend, moet in een gefrankeerde omslag gezonden worden aan : KUIFJE - BRUSSEL, met de vermelding : GROTE PRIJSVRAAG 1953.

7. — De omslag mag alléén dit formulier bevatten en geen brieven of andere mededelingen.

8. — De correctie van de antwoorden gebeurt in onze kantoren onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

★

N. B. — Onze lezers in de kolonie en overzese gebieden krijgen een maand langer tijd om hun oplossingen in te sturen.

DIT IS DE **EERSTE PRIJS :**

EEN DYNA-PANHARD 1953

Dat is geen auto gelijk de anderen ! Deze wagen heeft een reëel vermogen van 38 P.K., een cylinderinhoud van 850 cm³. Met zijn nieuwe versterkte en gesynchroniseerde versnellingen levert de **DYNA-PANHARD 5 P.K. 1953** de merkwaardigste prestaties. De auto is makkelijk en aangenaam te besturen. De gelukkige winnaar van onze **GROTE PRIJSVRAAG** zal veel genoegen aan zijn wagen beleven die even nerveus is, als baanvast en sportief.

GROTE PRIJSVRAAG

LEES DIT EERST !

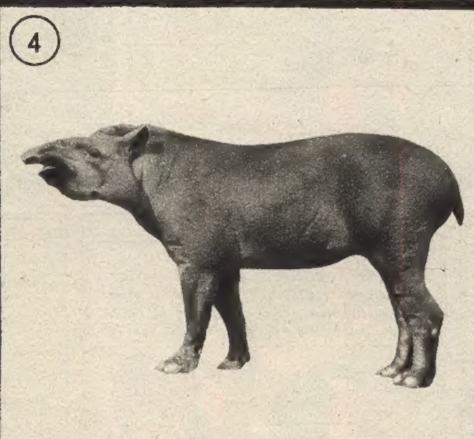
WAAR blijft de Grote Prijsvraag? vroeg je, wel hier zijn we er mee! Op deze bladzijde vindt je het reglement dat je stipt moet naleven, de lijst van de prijzen en de eerste vraag. Zo heel moeilijk is ze niet, hé!

Dit jaar zijn er zes vragen te beantwoorden doch, je mag de oplossingen pas opsturen wanneer alle vragen beantwoord werden en er in « Kuifje » een formulier verscheen waarop je de oplossingen kunt schrijven!

Wat zeg je van onze eerste prijs? Wie zou er niet graag een auto in de wacht slepen? Zo'n Dyna-Panhard 1953 is de moeite waard, doe dus je uiterste best!

Vermits niet iedereen de éérste prijs kan winnen, zijn er ook andere mooie geschenken: fietsen, electrische treinen, armbanduurwerken, kampeermaterieel, fotoapparaten, vulpennen, voetballen, enz., enz. In het totaal zeshonderd prijzen voor een waarde van 200.000 frs. ofte 15.000 gulden!

3

4

5

8

9

10

1e PROEVE : KUIFJE IN DE ZOO

Hoe heten de tien dieren welke je hier afgebeeld ziet? (Voorbeeld van antwoord : nr 12 is een beer, nr 13 is een neushoorn, enz.)

TE WINNEN GESCHENKEN :

1 **Mooie auto DYNA-PANHARD**	68.900 frs.
1 AJAX-fiets « Randonneuse » met 6 versnellingen, firma AJAX, Maurice Lemonnierlaan, 76, Brussel	6.155 frs.
4 AJAX-fietsen « Mosquito »	3.660 frs.
5 Electrische treinen met alle bijbehoren MARKLIN, Firma FERBER, Sint-Jansstraat, Brussel	2.300 frs.
5 Armbanduurwerken TISSOT	1.800 frs.
3 Canadese tenten « DE KAMPEERDER », Koninklijke str., 169, Brussel...	1.190 frs.
3 Wollen slaapzakken « DE KAMPEERDER »	1.050 frs.
15 Fototoestellen Box Tengor « ZEISS IKON »	620 frs.
5 Luchtmatrassen « DE KAMPEERDER »	590 frs.
24 Vulpennen « PARKER 21 »	425 frs.
5 Fietszakken AJAX	375 frs.
10 Ballen voor basket-ball spel	350 frs.
48 Uitrustingen Philidyne, van « PHILIPS », voor de fiets	275 frs.
20 Voetballen	250 frs.
10 Tafelvoetbalspelen « SUBBUTEO », Josef II straat, 61, Brussel	245 frs.
4 Volledige Ping-Pongspelen (Donnay)	200 frs.
15 SUBBUTEO-spelen (Hockey)	140 fr.s
15 Richtingaanwijzers voor fiets, model AJAX	90 frs.
20 Zweedse messen « DE KAMPEERDER »	85 frs.
50 Abonnementen van drie maanden op « KUIFJE »	70 frs.
50 Albums « DE ZWAARDVIS », tweede deel	65 frs.
50 Albums « CORENTIN », tweede deel	59 frs.
50 Albums « HET SPAANSE SPOOK »	48 frs.
200 Boeken	20 frs.
50 Deck tennis-spelen « DE KAMPEERDER »	20 frs.

De TISSOT-uurwerken bieden ook nog een verrassing.

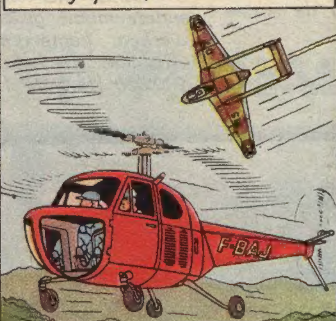
PRIJSVRAAG 1953 1

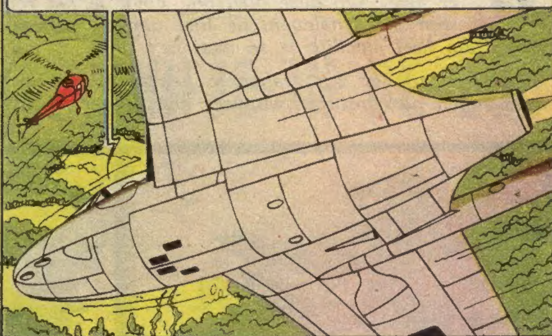
HET SEIN STAAT OP ROOD

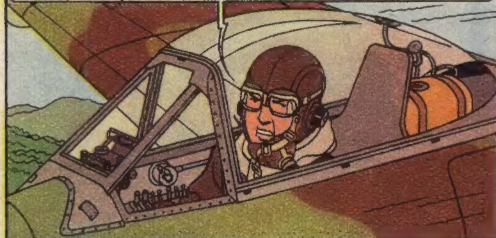
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Jan viel in de liftkoker en Lefranc en de twee politieagenten zoeken hem. Plotseling horen ze het gebrom van vliegtuigmotoren...

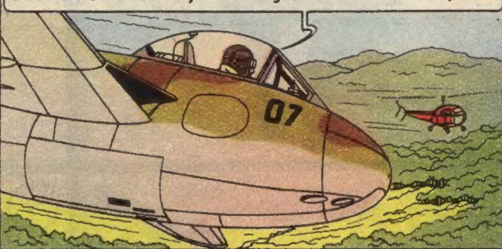

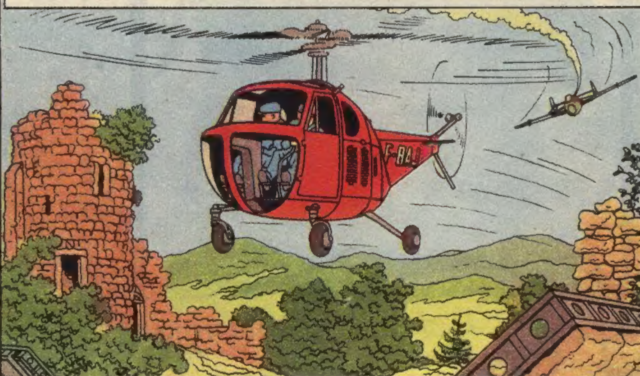

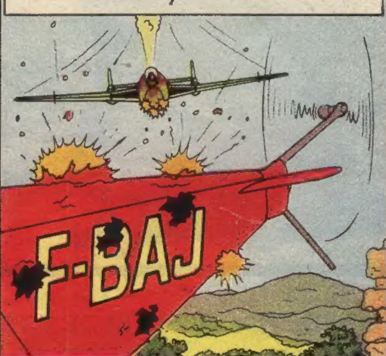

(1), Mistral: De Havilland wordt te Marignane voor het Franse luchtleger gefabriceerd

(Wordt voortgezet.)